

Vrijdag 30 oktober 1914. Tijdens de nacht van donderdag op vrijdag, net na middernacht werden tien obussen naar de stad geschoten waarvan er een zestal doel troffen. Een obus stuwte neer op een woning in de Lange Meersstraat. De schouw werd afgeslagen, de pannen werden gebroken net zoals de ruiten in de omgeving. In de Sint-Maartensabdij waar Franse troepen overnachtten werd een gat in de gevel geslagen.

Twaalf soldaten raakten gekwetst. Vier van hen dodelijk, twee stierven nog in de loop van de nacht. In 'Café Remi', Diksmuidestraat werden twee kinderen van vluchtelingen gedood. Op de brouwerij Donck, op het klooster van de paters-karmelieten in de De Montstraat werd pater Johannes die op zijn bed lag, getroffen door een stukje ijzer in zijn kleine vinger. Deze beschieting verschrikte de inwoners in hun slaap. Iedereen was snel te been. Sommigen verscholen zich in kelders en anderen maakten zich klaar om de stad te verlaten omdat ze geloofden dat de stad nu regelmatig beschoten zou worden. De obussen zoefden door de lucht en ontploften met een grote knal. De grond daverde, deuren en ramen rinkelden.

Men vertelde dat een Duits kanon enkele honderden meter dichterbij gebracht was en nu in staat was om op Ieper te schieten. Maar wat kenden wij van oorlog voeren? Met de opkomende klaarte begon een geweldig kanongeschut, het ene schot wachtte niet eens op het andere, het was als een rollende donder met nu en dan een geweldige knal die veel mensen de stuipen op het lijf joeg.

Het verwonderde niemand dat velen de stad verlieten en de weg naar Vlamertinge of Brielen optrokken. Rond 10u kwamen er al opnieuw Duitse vliegtuigen boven de stad. Ze wierpen twee bommen af. Een in de omgeving van het station en een op het Minneplein. Gelukkig veroorzaakten ze geen persoonlijke ongelukken. Het was nu plots tijd voor een tiental minuten hevig geweer- en mitrailleurgeschut. Langs alle hoeken van Ieper schoot men op de Duitse vliegtuigen. Dat schieten vermeerderde nog de angst bij velen en dat was er de oorzaak van dat velen hun pakje maakten en de stad verlieten.

Britse en Franse vliegtuigen zweefden ook de hele dag boven de stad, maar de mensen konden nog geen grondig onderscheid maken tussen vriend en vijand en betrouwden geen enkel vliegtuig dat hoog in de lucht cirkelde. Twee Britse kanonnen op een geblindeerde trein namen deel aan de veldslag die volop aan de gang was. Een ervan stond bij de brug van Hollebeke en de andere niet ver van de Rijselpoort. Met de avond konden we vanuit Ieper gemakkelijk de vlammen zien bij het afschieten van de kanonnen die tot rond 18u zonder ophouden vuurden.

Om 16u vertrok een trein met Ieperse vluchtelingen. Deze trein met bestemming Frankrijk zat stampvol. Om 20u werden alle gaslichten op straat gedoofd uit voorzorg tegen de bestuurbare ballonnen want de vijand bezigde nu alle middelen om schrik, dood en vernieling te zaaien. Ze wilden Ieper kost wat kost bemachtigen. Het werd een bange dag voor de Ieperlingen.

De gekwetsten werden zo snel mogelijk met treinen weggebracht. Er waren nog maar weinig voorraadtreinen te vinden en we vroegen ons af wat dit te betekenen had. Ze beweerden wel dat we niets te vrezen hadden voor de inname van de stad, maar op zulk een beroerde en angstige dag zagen we alles donker in. Velen vroegen zich af of dit geen terugtrekking van onze legers inluidde. Was dit geen onmiskenbaar teken van gevaar? Met dit onrustig gevoel gingen we naar bed. Velen hadden hun bedden naar het gelijkvloers of in de kelder gebracht om daar te overnachten! Vaak ontkleedden de mensen zich niet meer om de nacht door te brengen. Verleden nacht waren er Britse troepen toegekomen. Het waren Schotten (Schotlanders) gekleed met een rok en ze droegen vooraan een soort borstel van paardenhaar die hun dij en onderlijf moest beschermen tegen de slagen van het blanke wapen.

Men beweerde dat in Vlaanderen momenteel de grootste veldslag aan de gang was sinds het uitbreken van de oorlog. Zelfs de slag van de Marne die een twintigtal dagen duurde, bleek niet zo gruwelijk te zijn als deze veldslag rond Ieper. De Duitsers gebruikten alle geweld om Ieper in te nemen.

Dit is een fragment uit [Boek 1914 van De Grote Kroniek van Ieper](#)

Related posts:

[Maar wat kon men nog redden?](#)

[Britse troepen in de stad](#)

[Bommenregen op Ieper](#)

[Hoop in onze ogen](#)

[Openspattende bakstenen](#)

[Obus in de Bukkerstraat](#)

[Bommengefluit boven de kazematten](#)

[De Ulanen zijn daar!](#)

[Dit was nu oorlog!](#)

[Angstige momenten](#)

[De avond voor Allerheiligen](#)

[Taartjes in een patisserie](#)

[De laatste zusters van het hospitaal](#)

[Een beroerde dag](#)

[De valleien van de dood](#)

[Wat een beroerde dag!](#)

[Doodstrijd aan Hill 60](#)

[Een souvenir uit Ieper](#)

[Tocht naar de onderwereld](#)

[Afscheid van Camiel Delaere](#)

[De derde slag om Ieper gaat van start](#)

Rollende donder

[Een stroom van ellende](#)

[Aan de vooravond van WO1](#)

[Langs dit dode land](#)

[Een nacht in de Ypres Salient](#)